

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Kampmann: Vi står her ved andenbehandlingen af engangsemballageforslaget med regeringens hidtil mest heroiske udspil på forureningsfronten. Når man analyserer tilbage i tiden, hvorfor man netop fremkom med så drastisk et udspil på så lille et forureningsområde som engangsemballerne, når man frem til, at regeringen og indenrigsministeren vel blev udsat for en eller anden særlig form for chokpåvirkning, da det proklameredes, at øl skulle sælges på dåse, og indenrigsministeren i den anledning pludselig stod over for en ny forureningskilde. Når man kom i hu sin kampagne omkring den store indsats mod forureningen, var det klart for alle og enhver, at der nu lå en forureningskilde forude, som var så stor og betydningfuld, at et øjeblikkeligt initiativ var påkrævet. Derfor fremsatte man uden nogen som helst form for omtanke et lovforslag, der gik ud på at sikre indenrigsministeren en bemyndigelse til at forbyde disse former for engangsemballage.

Man må nok sige, at overlægget — og det mere gustne overlæg — er fremkommet i tiden, der fulgte efter forslaget fremsættelse i Folketinget. Man har vist også haft en fornemmelse af, at de tre regeringspartier ikke har været særlig helhjertede i deres opbakning bag forslaget. Det har i hvert fald vist sig for os under udvalgsarbejdet, at en enighed mellem regeringspartierne ofte var vanskelig at finde, og det har resulteret i, at udvalgsarbejdet er gået overordentlig trægt. Man har brugt 5-6 måneder på at finde en passende afslutning, og den afslutning, man har fundet, er efter mit skøn lige så grotesk, som hele sagen har været, præget af proportionsforvridninger, når man tænker på de betydelige forureningsproblemer og renovationsproblemer, det danske samfund i øvrigt står over for.

Det resultat, vi nåede frem til i udvalgs-

arbejdet, er utilfredsstillende ud fra enhver synsvinkel. Hvis man lægger hovedvægten på forurenings- og renovationsspørgsmålet, så forekommer det ikke særlig rimeligt, at ministeren ønsker at fastholde og sikre sig selv en bemyndigelse, som han i dag tilkendegiver at han ikke vil bruge foreløbig.

Jeg er klar over, at ministeren bruger den argumentation for at fastholde bemyndigelsen, at han henviser til en rekommandation i Nordisk Råd af 18. februar 1971 om at harmonisere lovgivningen bl. a. vedrørende engangsemballage. Man må have lov til at sige, at den argumentation overhovedet intet er værd; den er dårlig nok det papir værd, som den er skrevet på. For ministeren var godt klar over, at der var visse harmoniseringsproblemer omkring lovgivningen i de øvrige nordiske lande, det kommer frem i bemærkningerne til ministerens lovforslag, som blev fremsat her den 7. oktober 1970. Det siges i bemærkningerne, at man vil fremsætte dette lovforslag

„uden at afvente yderligere forsøg på nordisk ensartethed i lovgivningen.“

Det er præcis det, ministeren oplyser den 7. oktober 1970. Derefter går der ca. 4 måneder med udvalgsarbejde, hvor man ikke kommer ét skridt videre. Dengang kunne man jo være blevet færdig. Man bruger imidlertid tiden til at finde et eller andet søm, man kan hænge et synspunkt på, og får så Nordisk Råd i København omkring midten af februar. Der kommer en henstilling fra Nordisk Råd, som man nu pludselig tager sig af, selv om man på et tidligere tidspunkt har sagt, at man ikke ønsker at tage sig af den. Det er efter min mening ganske klart, at det er et påskud, man har ønsket; det gustne overlæg er kommet bagefter, man har overhovedet ikke tænkt sig om på det tidspunkt, da man fremsatte lovforslaget.

Men man kan også anlægge andre synspunkter på forslaget end det rent forureningsmæssige, og det var jeg inde på i min ordførertale ved første behandling. Man kan anlægge et mere erhvervsmæssigt synspunkt. Der er ikke meget mere trøst at finde, hvis man anlægger et mere erhvervsmæssigt synspunkt. Vi ved godt, at den implicerede industri — og det er først og fremmest emballageindustrien og bryggerindustrien — ønsker at få klarhed over, hvordan det